

Joh.6:1-15 midfastosöndagen 1a årg. familjegtj. 120318

Så fick vi nyss se ett av Jesu mest kända under spelas upp framför oss, brödundret. En pojke visar upp sin matsäck, de fem kornbröden och de två fiskarna. Jesus som läser tackbönen över maten. Och vipps, vipps räcker det till de tusentals människor som samlats. Och man samlar ihop det som blir över och delar ut bland de fattigaste. Är inte det ett under så säg, är inte det ett under? Men säger en del, var det inte så att det var fler som hade, och när pojken visar det han har. Och när man hör Jesus be så börjar också fler att dela med sig.

Jo visst kan det ha varit så. Men visst är också det ett under, att det lilla vi har också kan räcka till så många. Guds rike brukar vi kalla det, Guds rike på den här jorden. Delaktighet och kärlek människor emellan.

En gång fick jag förmånen att predika över just den här texten i ett av jordens fattigaste områden, södra Namibia i södra Afrika. Plåtskjul och en karg stenöken vart man än vände sig. Det är länge sen, men jag minns att jag talade om delaktighet, om hur både saker och gemenskaper kan förmeras i delandet.

Efter gudstjänsten fick de som hade nått att äta gå hem och ta med det till skolhuset. Där delades det som fanns, och de flera hundra gudstjänstbesökarna kunde sen äta sig mätta ännu en gång. Och det lilla som blev över, det delades bibliskt bland de sämst ställda.

Nej, mina vänner, alla under står inte i bibeln, många kan vi i tro att det är möjligt åstadkomma själva. Vi är ganska fantastiska vi människor, både du och jag, och tillsammans med Gud kan vi göra bra mycket. Till och med under.

Idag på midfastsöndagen är alltså temat livets bröd. Och i texten handlade det om brödet vi äter, det som bara måste få räcka till alla, det handlar ju om överlevnad. Livets bröd, den som tyvärr är så oerhört orättvist fördelad. Överflöd för vissa, svält för andra...

Men jag tänker också på att det finns ett annat "livets bröd". Det handlar också om överlevnad, fast på ett annat sätt, men också, att dom i högsta grad hänger ihop. "Jag är livets bröd" säger Jesus vid ett tillfälle. "Jag är livets bröd". Jaha, hmm... det finns alltså ett annat slags bröd än surdegslimpor och formfranskor?

Är det så att han menar att det finns något att hämta för själva livet. Ett slags bröd för att vi ska kunna älska och leva. För att du ska få vara du och jag ska få vara jag, vara dom vi är och växa som människor. Ett livets bröd för att kunna leva.

Utan Gud tror jag att allt det här skulle vara omöjligt. Ja, utan Gud tror jag att både du, jag och själva livet skulle vara omöjligt.

Jag tror också, att Jesus är Guds ansikte i den här världen. Genom att se på Jesus kan vi börja ana och förstå, så här är Gud... Så här är Gud. Ett livets bröd i den här världen för att vi ska kunna leva...

Om en stund ska vi fira nattvard tillsammans. Där knyts det här så bokstavligen samman.

Vi får en bit bröd för att smaka och ana **livets bröd**, Jesus Kristus.

Vi får en bit bröd för att ana och förstå att livet är så mycket större än det vi ser och kan ta på.

Vi inbjuds troende lika väl som frågande och tvivlande.

Det är en hoppets måltid. Där det minsta och enklaste av alla bröd är en symbol för det allra största. Där det vi drömmer om, önskar och hoppas på... också kan få vara sant.

Det är en hoppets måltid för alla oss som längtar efter att brödet skulle få räcka till alla. Att svälten inte fanns, att vapnen skulle tystna.

Det handlar om livets bröd, för livets skull, för din och min och för världen skull. Det hänger ihop mina vänner, det hänger ihop.

Det är så och vi måste få tro att det är så